

KAPITOLA ČTVRTÁ

Dobrodružství na obzoru

Colin se konečně odhodlal slézt ze stromu. Zůstal stát a bedlivě se rozhlédl. Nikde nic. Muž zmizel jako pára nad hrncem.

„Vyrázím odtud, jak nejrychleji to půjde,“ řekl si Colin. „Snad budu mít štěstí.“ Vyšel z houštiny. Nikdo ho nezastavil. Nikdo na něho nezakřičel. Trochu se zastyděl, když dorazil k polní cestě a uviděl krávy, které na něho překvapeně civěly. Zamířil ke statku, kde bydleli Petr a Žaneta. Možná že Tajná sedma bude ještě v kůlně. Musí se převléknout a umýt si pomalované obličej.

Colin uháněl po cestě, která vedla ke kůlně. Bylo jako vždy zamčeno. Na dveřích neohroženě svítila tři písmena S.T.S. Z kůlny se ozývaly hlasy.

Colin zaklepal. „Pustte mě dovnitř!“ zakřičel. „Vrátil jsem se.“

Hlasy utichly. Dveře se neotevřely. Colin netrpělivě zabouchal. „To jsem já. Otevřete!“

Zase nic. Colin si uvědomil, že musí říct heslo! Co to proboha bylo? Potom zahlédl oknem pestrobarevnou indiánskou čelenku a vzpomněl si.

„Indiáni!“ zavolal.

Dveře se otevřely. „Každý široko daleko zná naše heslo. Řveš jako na lesy,“ zamračil se Petr. „Zase musíme vymyslet něco nového. Pojď dál. Kdes proboha byl? Mohli jsme si vykřičet hlasivky.“

„Vím. Slyšel jsem vás,“ řekl Colin a vešel dovnitř. „Omlouvám se, že jsem tak křičel. Zapomněl jsem, že mám mluvit potichu. Mám pro vás nějaké novinky – moc zajímavé novinky.“

„Jaké?“ zeptali se všichni a přestali se zabírat svými špinavými obličejí.

„Když se Petr postavil a volal na vás, že objevil pod keřem nějakého člověka, byl jsem nedaleko,“ řekl Colin. „No, abych řekl pravdu – seděl jsem na stromě.“

„To neplatí!“ rozzlobil se Jirka. „Takhle se na indiány nehraje.“

„A kdo to řekl?“ ohradil se Colin. „Vsa-
dím se, že indiáni taky šplhali po stro-
mech. Přece se pořád neplazili po bříše.
Ať už je to, jak je to – byl jsem na stro-
mě. A víte, co se stalo? Ten chlap přibě-
hl zrovna k tomu mému stromu a vylezl
nahoru.“

„Páni!“ vykřikl Jirka. „A cos dělal?“

„Nic,“ řekl Colin. „Naštěstí nevylezl tak
vysoko jako já. Seděl jsem bez hnutí a ani
jsem nemukl. Viděl jsem ho už předtím,
dřív než Petr – na zdi, která stojí kolem
Miltonského zámečku. Potom seskočil na
zem, vběhl do houštiny a zmizel.“

„A jak to dopadlo?“ vyzvídala rozčilená
Žaneta.

„Když jste odešli, slezl ze stromu a byl tentam,“ vysvětloval Colin. „Tak jsem slezl taky a utíkal rovnou sem. Musím přiznat, že jsem měl trochu nahnáno.“

„Co tam mohl provádět? Proč se tak divně choval?“ podivil se Honza. „Jak vypadal?“

„Viděl jsem z něho jen temeno hlavy a uši,“ řekl Colin. „Tys ho, Petře, musel vidět líp.“

„Viděl jsem ho docela dobře,“ přikývl Petr. „Ale nebylo na něm nic zvláštního. Byl hladce oholený a měl černé vlasy. To je všechno.“

„Už o něm asi neuslyšíme,“ podotkla Barbara. „Dobrodružství nám proklouzlo mezi prsty! Nikdy se nedozvíme, co tam dělal.“

„V každém případě nám zkazil odpoledne,“ řekla Pamela. „Stejně bychom Colina nenašli, když byl na stromě. Měli bychom stanovit pravidlo, že se při stopování nesmí lézt po stromech.“

„Kdy se sejdem příště?“ zeptala se Žaneta. „A jaké bude naše nové heslo?“

„Sejdem se ve středu večer,“ rozhodl Petr. „Mějte oči otevřené. Třeba narazíte na nějakou záhadu nebo dobrodružství. Škoda že jsme toho chlapa nechytli – nebo o něm nezjistili něco víc. Určitě měl něco nekalého za lubem.“

„Jaké bude nové heslo?“ připomněla Žaneta.

„Mohlo by to být *dobrodružství*,“ řekl Petr. „O jedno jsme právě přišli. Snad přivoláme nějaké jiné.“

Děti se rozešly do svých domovů. Všichni kromě Colina neznámého muže z Malé houštiny brzy pustili z hlavy. Večerní zprávy však způsobily, že si ho Tajná sedma znovu připomněla.

„Dnes odpoledne byl z ložnice lady Lucy Thomasové v Miltonském záměčku odcizen nádherný, unikátní perlový náhrdelník,“ ozval se z rádia hlasatelův hlas.

„Nikdo nic neviděl ani neslyšel. Zloděj zmizel beze stopy.“

Petr a Žaneta vyskočili, jako by dostali žihadlo. „To byl ten chlap, kterého jsme viděli!“ vykřikl Petr. „Věřila bys tomu? Svolej schůzku Tajné sedmy na zítra, Žaneto. Myslím, že nás čeká nové dobrodružství!“